

Wnoszący odwołanie przedstawił dowód na istnienie tej zmywy i wykazał, że z przedsiębiorstwami uczestniczącymi w pracach normalizacyjnych kontaktowano się wcześniej w celu uzyskania licencji na jego portfel patentów. Po fiasku negocjacji wszystkie przedsiębiorstwa, z którymi się skontaktowano, wzięły udział w pracach normalizacyjnych przy ISO i żadne z nich nie dochoowało obowiązku zgłoszenia, że wie o istnieniu patentu, który mógłby być związany z opracowywaną normą. Elementy te składają się na naruszenie o charakterze zmywy, które doprowadziło do nadzwyczajnego wzrostu liczby podmiotów uczestniczących w naruszeniu.

Wnoszący odwołanie podnosi również zarzut dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do standardu dowodowego wymaganego przez Komisję, a następnie przez Sąd w jego postanowieniu w celu wykazania istnienia zmywy między odnośnymi przedsiębiorstwami.

Zarzut drugi dotyczy nierozpoznanania okoliczności faktycznych, o których poinformowano Sąd. Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd orzekł, że wnoszący odwołanie nie podniósł argumentów dotyczących podziału rynku w toku postępowania administracyjnego. Tymczasem wnoszący odwołanie podniósł owe argumenty w toku postępowania administracyjnego w skierowanym do Komisji piśmie z dnia 15 maja 2018 r., a więc ponad dwa lata przed wydaniem przez tę instytucję ostatecznej decyzji o oddaleniu złożonej przez niego skargi. W związku z tym Sąd naruszył prawo, gdy nie ustalił rzeczywistej treści przedstawionego mu dowodu.

Wreszcie, zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa przez Sąd przy ustaleniu treści dowodów. Sąd uznał, że wnoszący odwołanie wniósł do niego w istocie o stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji. Wnoszący odwołanie podnosi jednak, że Komisja, oceniając należycie dowody przedstawione jej w toku postępowania administracyjnego, mogła jedynie stwierdzić istnienie zmywy między przedsiębiorstwami, których dotyczyła skarga do Komisji, a w konsekwencji naruszenie reguł konkurencji.

Co się tyczy stwierdzenia dyskryminacji, której doświadczył wnoszący odwołanie, ograniczył się on w skardze do rozwinięcia argumentów przedstawionych już w toku postępowania administracyjnego oraz do omówienia oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję poprzez nieuwzględnienie przedstawionych przez niego okoliczności faktycznych. Stwierdzając, że wnoszący odwołanie nie przedstawił żadnego argumentu dotyczącego ewidentnie zaskarżonej decyzji, Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia, mimo że wszystkie argumenty wnoszącego odwołanie miały na celu wykazanie oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję.

Jeśli chodzi o scharakteryzowanie zmywy, wnoszący odwołanie również zarzuca Komisji oczywisty błąd w ocenie. W żadnym razie wnoszący odwołanie nie wniósł do Sądu o bezpośrednie stwierdzenie naruszenia reguł konkurencji, lecz raczej o stwierdzenie, że analiza okoliczności faktycznych przedstawionych Komisji powinna była bezsprzecznie skłonić tę instytucję do stwierdzenia naruszenia reguł konkurencji i oczywistego naruszenia jej własnych zaleceń.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Županijski sud u Puli-Pola (Chorwacja) w dniu 30 listopada 2021 r. – postępowanie karne przeciwko GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likwidacji

(Sprawa C-726/21)

(2022/C 64/35)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Županijski sud u Puli-Pola

Strona w postępowaniu głównym

GR, HS, IT, INTER CONSULTING d.o.o. u likwidacji.

Pytanie prejudycjalne

Czy przy ocenie naruszenia zasady *ne bis in idem* można porównywać tylko okoliczności faktyczne przytoczone w petitum aktu oskarżenia Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola (prokuratury okręgowej w Puli) z dnia 28 września 2015 r. z kluczowymi okolicznościami faktycznymi przytoczonymi w petitum aktu oskarżenia prokuratury w Klagenfurcie z dnia 9 stycznia 2015 r. oraz w sentencji wyroku sądu okręgowego w Klagenfurcie z dnia 3 listopada 2016 r. utrzymanego w mocy wyrokiem sądu najwyższego Republiki Austrii z dnia 4 marca 2019 r., czy też okoliczności faktyczne przytoczone w petitum aktu oskarżenia Županijsko državno odvjetništvo u Puli-Pola (prokuratury okręgowej w Puli) można porównać z okolicznościami faktycznymi przytoczonymi w uzasadnieniu wyroku sądu okręgowego w Klagenfurcie z dnia 3 listopada 2016 r. utrzymanego w mocy wyrokiem sądu najwyższego Republiki Austrii, jak i tymi będącymi przedmiotem postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuraturę w Klagenfurcie przeciwko wielu osobom, w szczególności przeciwko GR i HS, które zostały następnie pominięte we wniesionym akcie oskarżenia prokuratury w Klagenfurcie z dnia 9 stycznia 2015 r. (a które to okoliczności faktyczne nie były przytoczone w samym petitum)?

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 września 2021 r. w sprawie T-777/19, CAPA i in./Komisja, wniesione w dniu 30 listopada 2021 r. przez Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jeana Derosière'a, Fabiena Hagnerégo i in.

(Sprawa C-742/21 P)

(2022/C 64/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Coopérative des artisans pêcheurs associés (CAPA), Jean Derosière, Fabien Hagneré i in. (przedstawiciel: adwokat M. Le Berre)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Comité régional des pêches maritimes et des élevages marins Hauts-de-France, Fonds régional d'organisation du marché du poisson (From Nord), Organisation de producteurs CME Manche-Mer du Nord (OP CME Manche-Mer du Nord), Republika Francuska, Ailes Marines SAS, Éoliennes Offshore des Hautes Falaises, Éoliennes Offshore du Calvados, Parc du Banc de Guérande, Éoliennes en Mer Dieppe Le Tréport, Éoliennes en Mer Îles d'Yeu et de Noirmoutier, Herviou & Associés SARL

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 września 2021 r. w sprawie T-777/19 CAPA i in./Komisja Europejska;
- uznanie skargi wniesionej do Sądu za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą sześć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczy braku skutecznej kontroli sądowej. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd nie wykonał w pełni swoich funkcji sądowniczych, ponieważ nie zbadał, czy istniało ryzyko konkretnego oddziaływania spornej pomocy na wnoszących odwołanie.

Zarzut drugi dotyczy błędnych ustaleń i przeinaczenia dowodów. Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd dokonał błędnych ustaleń w odniesieniu do niektórych dowodów przedstawionych przez wnoszących odwołanie i przeinaczył niektóre inne dowody również przedstawione przez wnoszących odwołanie, w szczególności w odniesieniu do ryzyka wpływu spornej pomocy na działalność wnoszących odwołanie.